

## Varför?

**Eira Livå, åk 9, Runbackaskolan, Sollentuna**

Det var du och jag.

Du var två år äldre och vi gick i olika skolor.

Du i Upplands Väsby, jag i Sollentuna.

Luften var krispig och kall, löven var färgglada.

Men ändå så hade du ingen jacka.

Jag hann aldrig se dig med din jacka, bara med din mörkblå tjocktröja.

Jag åkte till dig, jag åkte till dig med pendeltåget, jag åkte till Häggvik station.

Där stod du.

Inte bara du.

Din kompis stod bredvid.

Inte hade du sagt något, men anledningen rann ut i sanden, precis som du.

Hemma hos dig var vi nu, ditt rum luktade parfym som du hade sprayat för någon sekund sen.

Ditt rum var mörkt, din svarta persienn var neddragen.

I din obäddade säng satt vi, du och jag, men också din kompis.

Du och han spelade FIFA, jag kollade på.

Plötsligt skulle ni gå, ni skulle dra.

Ni skulle ta tåget hem till honom, men inte kom frågan om jag fick följa med.

Skorna i hallen försvann snabbare än vinden, men jag var kvar.

Jag gick ut, stängde dörren med en besvikelse och såg er halvvägs bort på gatan.

Halvvägs bort på gatan såg jag långa du och korta han, helt ointresserade av vad som fanns bakom er.

Nu var jag tillbaka på samma plats, nu var jag tillbaka på samma plats som jag kom till för en timme sen.

Men med en helt annan syn.

Inte du och din kompis som stod till vänster om nedgången och väntade på mig.

Utan du och din kompis springandes till ingången utan att vänta på mig.

Med ett slarvigt hejdå var ni borta, sittandes på tåget, men jag stående kvar på perrongen.

Själv, ensam.

Varför gjorde du såhär?

Varför skulle vi ens träffas?

Varför var din kompis med?  
Varför prioriterade du honom före mig?  
Varför skulle ni bara dra?  
Varför frågade ni mig inte om jag ville följa med?  
Varför stack ni bara?  
Varför sprang ni ifrån mig?  
Varför var det sista gången jag såg dig där på perrongen?  
Varför ville du inte vara med mig?  
Varför gillade du inte mig?  
Varför gjorde du såhär?

Så många frågor, så lite svar.  
Det var inte du och jag längre.

### **Frågor att diskutera:**

Vilka känslor tror ni berättarjaget kände i texten...

- ... på väg till träffen?
- ... när hen såg att kompisen var med?
- ... när hen tittade på när de andra spelade FIFA?
- ... när de plötsligt drog?
- ... när hen stod själv på perrongen?

Vad tror ni är svaret på berättarjagets varför-frågor?

Hur kan man avsluta en träff på ett bättre sätt?